

— Охридскитѣ вълни сини:  
 Поклони се!... — А оние  
 Страшни южни изполини?  
 — Пиндѣ! — Но де летиме ние?

Вило, спри! Какви простори?  
 Тамъ на западъ хаосъ влада!...  
 — Тамъ се люшка Синьо-море  
 Дето слънцето засѣда.

Ний летимъ... Изъ вишинето  
 Облацитѣ пжтъ ни струватъ,  
 Орли срѣщатъ ни въ небето —  
 Поздравятъ ни и минуватъ.

— Вило, що се виемъ ние  
 Надъ тѣзъ езера омайни?  
 Чий е тоя замъкъ съ тие  
 Царствени палати сѣйни?

Съ тия зидове високи,  
 Кули, сводове и сгради?  
 Кой срѣдъ тѣзъ вълни дълбоки  
 Тия чудеса създаде?

Или ти си вкаменила  
 Тамо нѣкой сънь крилати?  
 — На великий Самуила  
 Гледай царскитѣ палати.